

25. MUZIČKI BIENNALE ZAGREB

Ljubavne pjesme za pamćenje

Ana Sokolović poručila je »volim te« na stotinu jezika, a Pekinški orkestar gostovao je s programom simfonijske glazbe

Mirta ŠPOLJARIĆ

Ljubav budi najjače ljudske osjećaje: zbog ljubavi su se vodili ratovi, ali zbog ljubavi su napisane i najljepše pjesme. Svi jezici pjevaju o ljubavi na isti način. Jer sve sreće, sve brige, sve tuge i sve nježnosti sliče jedna drugoj. Upravo o ljubavi na stotinu načina, a ipak o osjećaju koji je svugdje i svakom jednako istinit, progovorila je kanadska skladateljica Ana Sokolović u svojoj mono operi »Ljubavne pjesme«, koja je u produkciji Glazbenog teatra »Queen of Puddings« gostovala u petak u Maloj dvorani »Lisinski«.

Poruka »Volim te«

U intimnoj atmosferi kakva priliči sadržaju, u potpuno zamračenoj dvorani, jedna osoba na pozornici ispričala je priču o čistoj, nježnoj, dječjoj, zreloj i ljubavi za izgubljenom osobom, na pet jezika (engleskom, francuskom, srpskom, irskom i latinskom), s interludijima u kojima je poruka »volim te« izgovorena na stotinu svjetskih jezika.

Ta uistinu fenomenalna izvođačica bila je mezzosopranistica Lauren Phillips, koja se po završetku predstave još pet puta vraćala na poklon oduševljenoj publici, više negoli bilo koji drugi izvođač na ovogodišnjem MBZ-u.

Zapravo, autora je od izvedbe u ovom slučaju nemoguće odvojiti u pitanju kvalitete, jer je savršeno razrađen autorski koncept nadopunila savršeno izbrušena izvedba, i obrnuto. Ana Sokolović cijelu je ideju povjerala upravo jednoj izvođačici, samoj na gotovo potpuno goljoj pozornici s jednom stolicom, malim bubnjem i kaputom, u mraku u kojemu pažljivo osmišljena rasvjeta ističe ulogu i izvedbu jednog čovjeka na sceni.

Popratne glazbe nema - Lauren Phillips glazba je sama po sebi, koristeći se tijelom u njegovoj ukupnosti kao instrumentom širokoga raspona glazbeno-glumačkog izričaja.

Vrsni koncept i izvođač

Pjev, šum, šapat i krik u svim njihovim glasovnim nijansiranjima, detaljizirani mimika i pokret, dramatično poniranje u svaku karakterizaciju pet oblika ljubavi koje je autorica željela istaknuti - sve je to Lauren Phillips prevladala takvom lakoćom i vješto ukomponirala u tako tečnu cjelinu da je sat vremena predstave proš-

lo kao u jednoj minuti.

Još jedanput pokazalo se da nije potrebno »mного svega« da bi se načinilo kvalitetan projekt - samo jedan dobar koncept i jedan izvođač učinili su da ćemo »Ljubavne pjesme« još dugo nakon MBZ-a nositi u pamćenju.

Ovogodišnji MBZ imao je dva simfonijska programa. Nakon domaćih snaga u četvrtak, Simfonijskog orkestra i Big banda HRT-a, u petak je u Velikoj dvorani »Lisinski«

Najveći pljesak na MBZ dobila je mezzosopranistica Lauren Phillips nakon završetka izvedbe »Ljubavne pjesme«

ski« gostovao Pekinški simfonijski orkestar, što je ostvareno u suradnji sa Zagrebačkom filharmonijom, u okviru čijega su ciklusa i nastupili.

Došli su pod ravnanjem Tana Lihua i s dvojicom solista, proslavljenim udaralikašem Li Biaom, kojemu je ovo već treći put da nastupa na MBZ-u, te s talijanskim klarinetistom Giampierom Sobrinom.

Solidan Pekinški orkestar

Uvjerili smo se da je riječ o vrlo dobrom orkestru, po-

Gosti iz Pekinga na MBZ

Lauren Phillips u »Lisinskome«

prilici na razini kvalitete naših dvaju velikih orkestara. Već na početku koncerta praispeli su »Passacagliju« Ante Knešauera, koja je iskušala orkestrovo snala-

ženje s vrlo preciznom strukturom te bogatim dinamičkim i ritmičkim zalihostima. I bio je to vrlo obećavajući početak večeri. No, unatoč dobrom Pekinškom

orkestru, preciznom i čvrstom vodstvu Tana Lihua i kvalitetnim i muzikalnim solistima, posebice izvrsnom Biaou, (ne)kvaliteta programskog odabira narušila je dojam koncertne večeri.

Novo djelo Alberta Colle »Zaziv velikog saura« uopće ne možemo dokučiti zašto je izvedeno. Za preostala dva djela, Koncert za udaraljke i orkestar »Sveta vatra 2008« Tang Jianpinga i Simfoniju »Pekinška opera« Bao Yuankajia, znamo - riječ je o predstavljaju suvremene kineske literature.

No, kvaliteta tih djela ostaje na razini vrlo skučenih skladateljskih ideja, bez nutarnjeg glazbenog razvoja, a s previše vanjskih efektnosti gromoglasnoga zvuka.

ZAVRŠETAK FESTIVALA

Šipušev balet o Josefu K.

Praizvedbom baleta »Proces« skladatelja Berislava Šipušea te koreografa i redatelja Staše Žurovca u nedjelju na večer svečano je zaokružen 25. MBZ. Nakon opere »Crux dissimulata« Srečka Bradića, kojom je 17. travnja otvoren festival, »Proces« je druga velika glazbeno-scenska produkcija na ovogodišnjem festivalu, a, što je još važnije, oboje su velika glazbeno-scenska djela nastala u produkcijama domaćih autorskih i izvedbenih snaga. Šipušev balet u dvanaest scena, koji suvremenim plesnim izričajem priča o glavnom junaku Kafkina kultnog književnog djela, ostvaren je u koprodukciji MBZ-a i HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke. Orkestrom je ravnao Dian Čobanov, glas Josefu K. posudio je Berislav Šipuš, a pjesmu Svećenika pjevao je bariton Siniša Štork. Riječka premijera bit će 13. svibnja i nakon toga još nekoliko izvedaba do kraja sezone.

GLAZBENA SCENA

Crni balet s Vianovim likovima

Jedan od uspješnijih glazbeno-scenskih projekata na ovogodišnjem MBZ-u bila je praizvedba »crnoga baleta« skladatelja Gordana Tudora i redateljice Natalije Manojlović pod naslovom »Vodoinstater«, komornoga baleta nastalog prema motivima iz tekstova crnohumornog francuskog pisca Borisa Viana. Četvero plesača, Dean Krivačić, Ivana Pavlović, Nino Bokan i Judita Franković, unijeli su u svoje likove krajnju bizarnost izraženu dinamikom tjelesno i mišićki savršeno doradenog pokreta.

Njihovu karikaturalnost pojačava izvrsna glazba Gordana Tudora, mladoga splitskog saksofonista i skladatelja, kojemu je to prvo glazbeno-scensko djelo. Pa iako je prvo, u tome je baletu Tudor pokazao svu svoju stvaralačku maštovitost i kreativnost ne ustručavajući se kombinirati izričaje i žanrove kako bi glazbom ispričao paralelnu priču, a ne načinio puku scensku glazbenu kulisu. Mladi je to autor koji ima još mnogo toga reći. Treba istaknuti i odlične glazbenike koji su sudjelovali u predstavi, a to su Ana Benić, flauta, Goran Jurković, saksofon, Ivan Batoš, glasovir, Tanja Tortić, violina, i Oleg Gourskii, kontrabas.

Glazbenici Učilišta »Elly Bašić«

»biNg baNg« na kamionu

MUZIKA DIVERZIJA Svirka za slučajne prolaznike

Trideset godina nakon Urbofesta, niza priredbi koje su se odvijale na zagrebačkim otvorenim prostorima u okviru 10. MBZ-a, dio bijenalskoga programa organizatori su ponovno vratili na ulice i trgove, u tramvaje, na kamione.

Mladi glazbenici nekoliko sastava iz Hrvatske, Italije i Njemačke, na akustičnim i električnim instrumentima, svirali su za slučajne prolaznike i namjernike. Pa iako to i nije bila neka osobita diverzija u pravom smislu riječi, koja bi podrazumijevala i određenu količinu radikalnosti, mladi su glazbenici ostvarili svoj cilj i upozorili da se tih dana u Zagrebu događa nešto posebno - međunarodni festival suvremene glazbe.

U projektu su sudjelovali ansambl biNg baNg. Grupa za novu glazbu učenika Glazbenog učilišta »Elly Bašić«, Puhačka glazba ZET-a i polaznici Rock akademije iz Zagreba, potom ansambl Icarus Junior iz Italije i polaznici Pop akademije iz Mannheim.